

MISKOLCI EGYETEM ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR
2024-BEN VÉGZETT HALLGATÓK MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSI FELMÉRÉSÉNEK
SZÖVEGES KIÉRTÉKELÉSE

RÖVID ÖSSZEGZŐS ÉRTÉKELÉS

A Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kara az egyetemi minőségbiztosítási stratégiához és annak rendszeréhez illeszkedően látja el a minőségbiztosítással összefüggő feladatait, így a DPR-t (azaz Diplomás Pályakövetési Rendszert) működtet, amely a Kari Minőségfejlesztési terv részét is képezi. A diplomás pályakövetéssel (DPR) elérendő *elsődleges cél* annak feltérképezése, hogy az intézményben szerzett tudással hogyan boldogul volt diákunk a munkaerőpiacon. Az Állam- és Jogtudományi Kart érintően végzett DPR vizsgálatok eredményeinek kiértékelései alkalmasak a munkaerő-piaci igények felmérésére is. Az *EVASYS kiértékelések* szöveges magyarázatát rendszeresen a *kari Minőségbiztosítási és Értékelő Bizottság tagjai* végzik el, majd a szöveges eredményeket és a beszámolót a Kar minőségbiztosításáért felelős gazdasági és fejlesztési dékánhelyettese – aki egyben a Kari Minőségbiztosítási és Értékelő Bizottság elnöke is – terjeszti a Kari Tanács elé. A Kari Tanács a szavazást követően határozattal fogadja el az előterjesztéseket, valamint intézkedési tervet fogadhat el.

Jelen beszámoló a végzést követő 1 éven belüli megkeresések (DPR A) eredményeinek feldolgozását tartalmazza.

A DPR vizsgálat keretein belül 2023-ban a Kar összesen **64 végzett hallgatója** töltötte ki az „A” típusú kérdőívet.

Az elvégzett pályakövetési vizsgálatra, öt képzési területen került sor:

- az osztatlan *jogászképzés*,
- *alapszakokon* (igazságügyi igazgatási; személyügyi, munkaügyi és szociális igazgatási),
- *mesterszakokon* (kriminológia; személyügyi, munkaügyi és szociális igazgatási),
- a *felsőfokú szakképzés* (jogi felsőoktatási szakképzés) területén, valamint
- a *szakirányú továbbképzés* (állatvédelmi szakjogász, compliance (megfelelési) szakjogász, compliance (megfelelési) jogi szakokleveles szakember, jogpszichológiai szakjogász, vagyongazdálkodási szakjogász, végrehajtási jogi szakjogász) területén.

A kérdőívek kitöltési aránya az egyes szakok között az alábbiak szerint oszlott meg: a válaszadók **37,5 %-a szakirányú továbbképzésben**, 20,3 %-a alapképzésben tanult, 17,2 %-a mesterszakos hallgató volt, 14,1 %-a jogász szakos hallgató, 10,9 %-a pedig felsőoktatási szakképzésben vett részt. **Legnagyobb arányban tehát a szakirányú továbbképzésben és az alapképzésben részt vevő hallgatók vettek részt a felmérésben.** A válaszadók 100%-a 2023-ban végzett. A válaszadók 12,5 %-a nappali, 87,5 %-a levelező munkarendben tanult. Ebből az adatból az a következtetés vonható le, hogy a **levelező szakos hallgatók nagyobb arányban hajlandóak a kérdőívek kitöltésére.** A válaszadók 34,4 %-a állami ösztöndíjas képzésben, míg 65,6 %-a költségtérítéses képzésben vett részt.

A válaszadóknak jelenleg 29 %-a, azaz 18 fő vesz részt felsőfokú képzésben (33,3 %-a jogász képzésben, 27,8 %-a mesterképzésben, 22,2 %-a doktori képzésben, 11,1 %-a alapképzésben, 5,6 %-a pedig szakirányú továbbképzésben).

A válaszadók 63,2 %-a a kérdőív alapjául szolgáló végzettségnek megfelelő, 26,3 %-a egészen más szakterületen, míg 10,5 %-a hasonló szakterületen tanul tovább.

56,5 % (35 fő) a képzés befejezéséig szerzett másik diplomát is, jellemzően alapképzésen (33,3 %), vagy osztatlan képzésen (19,4 %), felsőfokú szakképzésen/felsőoktatási szakképzésen (16,7 %), szakirányú továbbképzésen (13,9 %), de néhányan mesterképzésen (8,3 %), egyetemi (5,6 %) vagy főiskolai képzésen (2,8 %) vettek részt. A válaszadók 44,4 %-a a kérdőív alapjául szolgáló

végzettségnek megfelelő, 27,8 %-a hasonló szakterületen, míg 27,8 % egészen más szakterületen szerzett végzettséget.

A válaszadók döntő többsége – 63,5 %-a – már az abszolutórium megszerzése előtt folytatott bevételszerző tevékenységet. Csupán 6,3 % nem keresett munkát továbbtanulás miatt vagy egyéb okból, 7,9 % pedig nem talált munkát, illetve 2 fő úgy válaszolt, hogy előre tudta, hol fog dolgozni. A válaszadók fele 1 hónapon belül talált munkát, a másik fele pedig 1-3 hónapon belül vagy 3 hónapot meghaladóan (25-25 %).

Megoszlott a válaszadók köre annak kapcsán, hogyan jutott munkájához. A megkérdezettek 29,4-29,4 %-a álláshirdetésre jelentkezve vagy közvetlenül a munkáltatónál jelentkezve jutott munkájához. 13,7 %-a korábbi munkakapcsolata, 11,8 % egyéb személyes ismertség révén kapta meg az állást. 3 fő válaszolt úgy, hogy vállalkozóként, önfoglalkoztatóként kezdte, 1-1 fő pedig állásbörzén szerzett munkahelyen, gyakorlati helyén vagy szülei, egyéb rokonai családi vállalkozásában kezdett el dolgozni.

Ebben a blokkban a válaszadó jelenlegi munkájával kapcsolatosan válaszolhatott. Munkaerőpiaci státusz tekintetében **meghatározó az alkalmazotti státusz (79,4 %)**, a válaszadók között nem volt nappali munkarendben tanuló felsőoktatási hallgató, illetve egyéb inaktív személy sem. Jellemzően **beosztott diplomás** (60 %) alkalmazottakról van szó, **22 % vezető beosztású**, illetve 18 % beosztott, nem diplomás alkalmazottként dolgozott a kérdőív kitöltésekor.

A munkaerőpiaci részvétel tekintetében elmondható, hogy a válaszadók legnagyobb része, **87,3 %-a rendelkezett munkahellyel**, 9,5 %-a válaszolt úgy, hogy jelenleg nem dolgozik, de már volt munkahelye.

A megkérdezettek szerint **munkakörük betöltéséhez elsősorban alapképzésre** vagy azzal egyenértékű végzettségre (31,5 % válaszolt így), **másodsorban mesterképzésre** vagy azzal egyenértékű végzettségre (31,5 % válaszolt így) volt szükség. 18,5 % válasza szerint felsőfoknál alacsonyabb végzettség, 14,8 % szerint pedig doktori fokozat szükséges, és mindösszesen 3,7 % nyilatkozott úgy, hogy valamilyen rövid ciklusú felsőoktatási képzés, felsőfokú szakképzés is elegendő lenne.

A válaszadók eléggé fontosnak tartották saját továbbképzésüket (átlagérték: 4,5). A **válaszadók kicsivel több mint fele (56,5 %) vett részt valamilyen továbbképzésben diplomája megszerzését követően, elsősorban szakirányú továbbképzésen (41,4 %)**, másrészt **nyelvi képzés (31 %)**, szakmai tanfolyamon (27,6 %).

A válaszadók nagy része (átlagérték: 4,3) összességében elégedett a Miskolci Egyetemen elvégzett képzésével. A szakmai tárgyakat megalapozottnak tekintik (átlagérték: 4,3), azok gyakorlatorientáltságának átlagértéke 3,7, valamint az egyetemen tanultakat jók felhasználhatónak tartják a munkavilágában (átlagérték: 4).

A megkérdezettek a szakmai szemléletet és gondolkodásmódot (50 %), a megszerzett erős elméleti alapokat (48,4 %), valamint az emberi kapcsolatokat (40,6 %) tartják legnagyobb mértékben az elvégzett képzés erősségének.

Arra a kérdésre, hogy melyik három tényező a legfontosabb az oktatási intézmény választásánál, a megkérdezettek elsőnek az **oktatás magas színvonalát (65,5 %)**, **másodikként az intézmény jó hírnevét (45,3 %)**, **harmadikként pedig a jó tanár-diák viszonyt (31,3 %) jelölték meg**. A Miskolci Egyetem három elsődleges jellemzője az intézmény jó hírneve, az oktatás magas színvonala és a jó tanár-diák viszony. **A megkérdezettek nagy többsége (átlagérték: 4,5) ajánlaná ismerőseinek a Miskolci Egyetemet.**